

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5462/22
11.1.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Булајић, председника већа, Станиславе Митровић и Ирене Вуковић, чланова већа у парници тужиле АА из ..., ... бр. ..., чији је пуномоћник Ђорђе Шекуларац, адвокат из Београда, Краљице Наталије бр. 21, против тужених Града Београда кога заступа Градски правобранилац Града Београда, Тиршова бр. 3 и ЈКП “Ветерина Београд” Београд, Булевар Деспота Стефана бр. 119, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама тужиле и туженог Града Београда изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 12388/21 од 27.6.2022. године, у седници већа одржаној дана 11.1.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужиле и туженог Града Београда и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 12388/21 од 27.6.2022. године у делу става првог изреке којим је тужени Град Београд обавезан да солидарно са туженим ЈКП “Ветерина Београд” тужиле АА из ... на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: за претрпљене физичке болове износ од 40.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 50.000,00 динара, за душевне болове због наружености износ од 20.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 27.6.2022. године као дана пресуђења па до коначне исплате, као и у делу става другог изреке којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле АА из ... којим је тражила да се обавезу тужени Град Београд и ЈКП “Ветерина Београд” да тужиле солидарно на име накнаде нематеријалне штете исплате следеће износе: за претрпљене физичке болове преко досуђеног износа од 40.000,00 динара до траженог износа од 100.000,00 динара, износ од још 60.000,00 динара, за претрпљени страх преко досуђеног износа од 50.000,00 динара до траженог износа од 100.000,00 динара, износ од још 50.000,00 динара, за душевне болове због наружености преко досуђеног износа од 20.000,00 динара до траженог износа од 100.000,00 динара, износ од још 80.000,00 динара.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 12388/21 од 27.6.2022. године тако што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени Град Београд и ЈКП “Ветерина Београд” да тужиљи АА из ..., солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 118.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате, у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиље и туженог Града Београда за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље па су обавезани тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате и то: за претрпљене физичке болове износ од 40.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 50.000,00 динара, за душевне болове због наружености износ од 20.000,00 динара све са законском затезном каматом почев од 27.6.2022. године као дана пресуђења па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље у делу у коме је тражила да се обавезу тужени да јој солидарно на име накнаде нематеријалне штете исплате следеће износе: за претрпљене физичке болове преко досуђеног износа од 40.000,00 динара до траженог износа од 100.000,00 динара, износ од још 60.000,00 динара, за претрпљени страх преко досуђеног износа од 50.000,00 динара до траженог износа од 100.000,00 динара, износ од још 50.000,00 динара, за душевне болове због наружености преко досуђеног износа од 20.000,00 динара до траженог износа од 100.000,00 динара, износ од још 80.000,00 динара, за душевне болове због умањења животне активности износ од 100.000,00 динара све са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 100.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тужиља тражила да јој тужени солидарно на износ трошкова поступка досуђених овом пресудом плате и законску застену камату за период од пресуђења до извршности пресуде.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили тужиља побијајући је у делу става другог изреке у односу на претрпљене физичке болове, страх и наруженост и у ставу трећем изреке из свих законских разлога и тужени Град Београд побијајући је у ставу првом и трећем изреке због битних повреда одредба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући првостепену пресуду у границама прописаним чланом 386 ЗПП (“Службени гласник РС”, бр. 72/2011 са каснијим изменама и допунама), апелациони суд је оценио да је жалба тужиље делимично основана, а жалба туженог Града Београда није основана.

У спроведеном поступку првостепени суд није учинио ниједну битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП на које

апелациони суд као другостепени, пази по службеној дужности. Није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП на коју странке неосновано указују жалбама. Изрека пресуде је разумљива и непротивречна, у пресуди су наведени јасни и непротивречни разлози о свим битним чињеницама који нису противречни изведеним доказима због чега пресуда нема недостатака због којих се не може испитати.

Према правилно утврђеном чињеничном стању, тужиљу је дана 17.1.2021. године напао пас луталица којом приликом је задобила уједну рану у пределу левог колена, која повреда се квалификује као лака телесна повреда. Услед ове повреде тужиља је трпела болове јаког интензитета скупно у трајању од 15 минута, након тога болове средњег интензитета скупно у трајању од два сата и потом повремено неједнаке и неправилне болове слабог интензитета који су се појачавали при напору у трајању од скупно четири дана. Тужиља је у моменту повређивања трпела примарни страх јаког интензитета који је трајао два до три минута, затим је у периоду од око четири дана проживљавала секундарни страх умереног интензитета, затим је током наредних седам дана проживљавала секундарни страх блажег интензитета након чега је наставила са својим животним активностима с тим да и данас избегава могућност сусретања са псима прелазећи на другу страну улице и заобилазећи их у широком луку. Због доживљеног психотрауматизма код тужиље није дошло до трајног умањења животне активности али свака слична ситуација захтева нешто већи напор у усмеравању пажње ради избегавања могућности понављања сличних догађаја, што спада у уобичајени начин реаговања људи који су доживели овакво искуство. Тужиља има наруженост тела лаког степена због ожилка на левом колону са унутрашње стране, дужине 1,5 цм изнад равни околне коже палпаторно болно осетљив на додир, ливидан.

Првостепени суд је на основу овако утврђеног чињеничног стања правилно закључио да је тужени дужан да тужиљи накнади претрпљену штету, а сходно члану 155 и 172 Закона о облигационим односима, члану 2 став 1, 3 став 1 тачка 14 и 4 Закона о комуналним делатностима и члану 46 став 1 тачка 1 Закона о ветеринарству.

Одредбом члана 3 став 1 и члана 20 став 1 тачка 2 Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, бр. 129/07...47/18) је прописано да се локална самоуправа остварује у општини, граду и Граду Београду и да јединица локалне самоуправе уређује и обезбеђује обављање и развој комуналних делатности. Из ових и одредби члана 2 став 1, 2 и 3 тачка 14, члана 3 тачка 14, члана 4, 5 и 13 Закона о комуналним делатностима ("Службени гласник РС", бр. 88/11...95/18), важећег у време настанка штете произилази одговорност туженог, јер за штету коју причине пси лутилаце на територији Града Београда одговара Град Београд по основу одговорности у вези са вршењем послова од општег интереса.

Према члану 25 став 1 Статута Града Београда („Службени лист Града Београда“, бр. 39/08, 6/10, 23/13, „Службени гласник РС“, бр. 7/16 (Одлука Уставног суда), „Службени лист града Београда“, бр. 17/16 (Одлука Уставног суда), "Службени лист града Београда", број 60/19)), Град, преко својих органа, у складу са Уставом и законом, поред осталог уређује и обезбеђује услове обављања и развоја комуналних делатности; оснива јавна предузећа за обављање комуналних делатности на територији града или делу града; уређује опште услове одржавања комуналног реда и мере за

њихово спровођење; врши инспекцијски надзор у комуналној области у складу са посебном одлуком Скупштине града (тачка 11).

Како из наведеног произлази да је цитираним прописима, важећим у време повређивања тужиље 17.1.2021. године, организација и рад службе за обављање послова хватања и збрињавања напуштених животиња у искључивој надлежности туженог то је тужени дужан да тужиљи накнади нематеријалну штету по основу члана 172 и члана 610 став 2 Закона о облигационим односима. Стога, супротно наводима жалбе туженог, оснивање јавних комуналних предузећа и поверавање обављања комуналних делатности другима у складу са донетим прописима о обављању комуналних делатности је без утицаја на постојање одговорности туженог. Поверавањем ових послова Град Београд се не може ослободити одговорности за штету која проистекне неизвршавањем тих послова, па је приговор недостатка пасивне легитимације правилно оцењен као неоснован.

С тим у вези, тужиљу је на територији Града Београда напао пас луталица, којом приликом је она задобила повреде, уједну рану у пределу левог колена, што произлази из приложене медицинске документације, налога за преглед животиње на беснило од 21.1.2021. године и исказа тужиље која је детаљно објаснила да је реч о псу беж боје, крупније грађе (од њеног пса) да није имао огрлицу као и да критичном приликом никога није било у близини, те да је сигурна да је то био пас луталица. Стога је чињенично стање потпуно и правилно утврђено и закључак о одговорности туженог за проузроковану нематеријалну штету тужиљи правилно изведен, док с друге стране тужени није предлагао доказе на околност да је тужиља нападнута од стране власничког пса.

Имајући у виду да је у конкретном случају тужиља задобила лаку телесну повреду услед које је трпела физичке болове и страх јаког и средњег интензитета то насупрот наводима жалбе туженог, интензитет и дужина трајања доживљеног страха и претрпљених физичких болова, утврђени из налаза и мишљења вештака, без обзира на квалификацију повреде, на чему жалба потенцира, оправдавају досуђење новчане накнаде за те видове нематеријалне штете.

Неосновани су наводи жалбе тужиље којима се оспорава висина досуђене правичне накнаде. Наиме, имајући у виду све субјективне и објективне околности конкретног случаја, да се спорни догађај десио услед уједа пса луталице, затим интензитет и трајање физичких болова и страха као и последице и степен естетске наружености и по оцени овог суда правилно је првостепени суд применио члан 200 став 2 Закона о облигационим односима, ценећи значај повређеног добра али и циљ коме служи и тужиљи на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове досудио износ од 40.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 50.000,00 динара, а за наруженост износ од 20.000,00 динара. Досуђивањем већих износа од оних који су досуђени овом пресудом погодновало би се тежњама које нису спојиве са природом и друштвеном сврхом правичне накнаде. Стога су неосновани наводи у жалби тужиље да су износи накнаде на име ових видова штете прениско одмерени, те да се, имајући у виду налазе вештака и судску праксу за такве болове, страх и наруженост досуђују виши износи, јер се одлуке доносе на основу закона и на основу сваког појединачног случаја, а не по основу ставова судске праксе која не представља

извор права.

Правилно је на досуђене износе тужилји досуђена законска камата применом одредбе члана 277 и 324 ЗОО, почев од дана доношења првостепене пресуде када је накнада штете и одмерена у складу са одредбом члана 189 став 2 истог Закона.

Другостепени суд је имао у виду и остале жалбене наводе тужилје и туженог Града Београда али их посебно не образлаже сходно овлашћењу из члана 396 став 2 ЗПП.

Имајући у виду изложено, на основу одредбе члана 390 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде.

Међутим, основано тужилја у жалби оспорава правилност одлуке првостепеног суда о трошковима парничног поступка сматрајући да је суд погрешио када није досудио трошкове за два образложена поднеска од 15.4.2021. године 28.4.2021. године.

Чланом 154 ЗПП прописано је да ће суд приликом одлучивања које ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови били потребни, као и о висини трошкова, одлучује суд ценећи све околности. Чланом 5 ЗПП гарантовано је расправно начело у парничном поступку те је овим чланом, ставом 1 прописано да ће суд свакој странци пружити могућност да се изјасни о захтевима, предлозима и наводима противне стране. Стога се странка у поступку како непосредно на рочишту, тако и писано (поднесцима) може изјаснити о наводима, захтевима и предлозима противне стране. Чланом 163 став 1 ЗПП прописано је да о накнади трошкова одлучује суд на одређени захтев странке, а ставом 2 истог члана да је странка дужна да у захтеву определи врсту и износ трошкова за које тражи накнаду.

Како се тужилја, преко пуномоћника из реда адвоката у образложеним поднесцима од 15.4.2021. године 28.4.2021. године детаљно изјаснила на наводе тужених из одговора на тужбу у којима су тужени оспорили тужбени захтев тужилје то је трошак састава ових поднесака тужилје био потребан за вођење ове парнице.

Наводи у жалби тужилје којима се истиче да је суд требало да досуди пуне износе судских такси на које је тужилја обавезана налогом за плаћање судских такси оцењени су неоснованима имајући у виду да тужилји припадају трошкови обрачунати сразмерно њеном успеху у спору, па је правилно првостепени суд обавезао тужене да тужилји накнаде трошкове на име судских такси на тужбу и пресуду у износу од по 12.000,00 динара.

Имајући у виду вредност предмета спора и успех тужилје у овом спору по становишту овог суда тужилји припадају трошкови који обухватају издатке тужилје на име ангажовања пуномоћника-адвоката и то: за састав тужбе износ од 9.000,00 динара, за састав два образложена поднеска у износу од по 9.000,00 динара, укупно 18.000,00 динара, приступ на три одржана рочишта у износу од по 10.500,00 динара, укупно 31.500,00 динара, приступ на једно неодржано рочиште у износу од 6.000,00 динара, трошкове вештачења у износу од 30.000,00 динара, за обрачунату таксу на тужбу и

одлуку у износу од по 12.000,00 динара, укупно 24.000,00 динара, што све укупно износи 118.500,00 динара, сходно важећој Тарифи о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у Републици Србији (“Сл.гласник РС”, бр. 37/2021) и таксеној тарифи на дан доношења одлуке. Тужили на име трошкова парничног поступка припада и законска затезна камата од дана извршности пресуде па до исплате, у складу са чланом 277 став 1 и 324 ЗОО.

Из изнетих разлога, применом члана 401 став 1 тачка 3 ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

С обзиром да тужени Град Београд није успео у спору, а да је успех тужиље у ожалбеном поступку незнатан, на основу члана 165 став 1 у вези члана 153 ЗПП одлучено је као у ставу трећем изреке ове пресуде.

Председник већа – судија
Зорица Булајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић